

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *Alu 7c 4/00*

Nr 5127.

Paul Schottler
(Halberstadt, Niemcy).

Kl. 34 g 8.

*34g 4/00***Sposób wyrobu krzeseł biurowych.**

Zgłoszono 11 maja 1925 r.

Udzielono 7 czerwca 1926 r.

Pierwszeństwo: 14 maja 1924 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wyrobu krzeseł biurowych, składanych z ramek z drzewa giętego, Według wynalazku odpowiedni masywny kawałek drzewa kantowego zgina się, tworząc kształt krzesła, następnie po wyrobieniu odpowiednich wpustów do umocowania tylnych nóg krzesła i otworów na czopy nóg przednich, rozcina na oparcie tylne i poręczę, ramę szcblową oparcia, ramę licową krzesła i ramę wspornikową usztywniającą. Dzięki wytwarzaniu wszystkich składowych części ramowych z jednego kawałka drzewa dla złożenia jednego krzesła potrzeba tylko połączyć poszczególne części ramowe krzesła na wpusty i wypusty z odpowiednimi wykrojami tylnych nóg krzesła oraz założyć czo-

py przednich nóg krzesła w odpowiednie otwory i wreszcie odnośne części skleić.

Sposób wyrobu części składowych krzesła o przekroju jednakowym zapomocą przecięcia szerszego kawałka drzewa na części o równych przekrojach jest już znany wytwórniom krzeseł, jednak w danym wypadku wyrabia się tylko niektóre części profilowe, mianowicie boczne licowe części składowe z nogami krzesła, podczas gdy nowy sposób pozwala wyrabiać z jednego kawałka wszystkie części składowe potrzebne dla złożenia krzesła, a więc i ramę siedzeniową, przyczem nogi krzesła wyrabia się osobno.

Rysunek przedstawia jeden z przykładów wykonania krzesła biurowego według

niniejszego wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia widok krzesła z przodu, fig. 2 — widok z góry, fig. 3 — widok pałaka z masywnego drzewa kantowego, fig. 4 — widok górny części pałaka z wykrojami dla nóg krzesła, fig. 5 — pionowy przekrój przez ramę licową i przez ramę siedzeniową według linii *A — B* na fig. 2 ze strony prawej części nogi krzesła z wycięciem odpowiadającym wpustce w ramie licowej, fig. 6 — odmienny sposób wykonania ramy siedzeniowej z siedzeniem miękkim, fig. 7 — tę samą ramę zastosowaną do wysokiej poduszki siedzeniowej, fig. 8 — przekrój poprzeczny ramy siedzeniowej z siedzeniem płaskim.

Wszystkie części gięte krzesła, jak oparcie i poręczce *a*, rama szczelbikowa *b*, licowa rama siedzenia *c* i usztywniająca rama wspornikowa *d* są wygięte z jednego masywnego kawałka drzewa kantowego (fig. 3), który rozcina się według linii punktowanych na ramy *a*, *b*, *c*, *d*, w ten sposób, że wszystkie ramy krzesła odpowiadają sobie dokładnie pod względem swej krzywizny. W masywnej kantówce drzewa wycina się prostopadłe wpusty *f* do umocowania obu tylnych nóg krzesła *e* (fig. 4), w które wprowadza się nogi krzesła wykrojami *g* (prawa część pomocnicza fig. 5), podczas gdy końce przednie wszystkich czterech ram wpuszczają się w odpowiednie otwory nóg przednich tak, że cztery ramy składowe z czterema nogami krzesła mogą być szybko i umiejętnie złożone nawet przez robotnika niewykwalifikowanego.

Fig. 2 przedstawia sposób połączenia nóg z czterema ramami krzesła. Oparcie tylne i poręczce *a* można połączyć jeszcze z ramą szczelbikową pionowymi szczelbikami *h* (fig. 1 i 2). W miejscach połączeń nóg z ramami daje się ślepe czopy.

Przekrój poprzeczny według fig. 5

przedstawia ramę licową *c* z umocowaną wewnątrz listwą *i*, na której spoczywa rama siedzeniowa *j*. Na krawędzi zewnętrznej widoczny jest wykroń *k* o przekroju trójkątnym, który służy do umocowania materiału wyściełającego *l*.

W przekroju poprzecznym (fig. 6) przedstawiona jest rama siedzeniowa *j*, spoczywająca bezpośrednio na ramie licowej *c*; wystająca wewnątrz krawędź *j*₂ służy za podstawę poduszki.

Przekrój poprzeczny na fig. 7 przedstawia sposób umocowania ramy siedzeniowej *j*₁ pod ramą licową *c*. Wystająca krawędź *j*₂ służy w tym wypadku za podporę poduszki *n*, która spoczywa na ramie *j*. W razie gdyby zaszła konieczność użycia zamiast wysokiej poduszki siedzenia wysłanego płasko, umieszcza się ono wraz z ramą *j* na klockach, jak na fig. 8.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu krzesel biurowych z drzewa giętego, znamienny tem, że masywny kawał drzewa kantowego, zgięty odpowiednio do zasadniczego kształtu krzesła, rozcina się dopiero po wyrobieniu wykrojów i czopów do nóg krzesła na części, mianowicie oparcie tylne i poręczce (*a*), ramę szczelbikową (*b*), ramę licową (*c*) i usztywniającą ramę wspornikową (*d*).

2. Krzesło według zastrz. 1, znamienne tem, że zaopatrzone jest w ramę siedzeniową o takim przekroju, że może być użyta nad lub pod ramą licową i zastosowana do siedzenia płaskiego, wyściełanego, jak też do siedzeń o wysokich poduszkach.

Paul Schottler.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

